

sig her skyldig i flere Fejl, i hvert Tilfælde i to: dels sammenlignede han et Budget med et Regnskab, og det synes jeg ikke en gammel, prøvet Finanslovsordfører skulde gøre sig skyldig i, dels glemte han helt at tage Hensyn til de ændrede Regler for Udgifternes Opgørelse og til Omlægningen indenfor Ministerierne. Jeg har nu i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger ladet foretage en Sammenligning mellem Landbrugsministeriets Budget i 1914—15 og det nu foreliggende Budget for 1928—29, idet jeg her for at opnaa et retfærdigt Sammenligningsgrundlag har udeladt de store Udgiftsbeløb til Renter og Afskrivning, som jo ikke var medtaget i 1914—15, Udgifterne til Færøerne, der i Mellemtiden er paaført Budgettet, samt Udgifterne ved Afvanding af Marsken ved Tønder, der ogsaa er kommet til ekstraordinært. Denne Sammenligning viser da, at Landbrugsministeriets Budget er steget med 107 pCt. og ikke med 160 pCt., som det ærede Medlem sagde, saaledes at altsaa Landbrugsministeriets Budget nu er godt det dobbelte af, hvad det var i 1914—15, umiddelbart før Krigen. Det er selvfølgelig en meget betydelig Forøgelse, og jeg kan ogsaa kun glæde mig over, at alle Partier, ogsaa Socialdemokratiet, gav Tilslutning til den særdeles vidtgaende Nedsækning af Budgettet, som jeg bragte i Forslag i forrige Samling.

Desværre havde det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen jo ikke ganske den samme Interesse for Nedsættelsen af visse andre Ministeriers Budgetter. Jeg skal til Vejledning for det ærede Medlem oplyse, at hvis jeg tager de tre Ministerier, Indenrigsministeriet, Sundhedsministeriet og Undervisningsministeriet, under eet — jeg tager dem under eet, fordi jeg derved bliver i Stand til lettere at borteliminere Forskydninger ved Sagernes Omlægning, navnlig ved Socialministeriets, senere Sundhedsministeriets Oprettelse, men i øvrigt gennemfører jeg Sammenligningen paa samme Grundlag som for Landbrugsministeriets Vedkommende —, saa bliver Resultatet, at disse Ministerier har en Budgetstigning fra 1914—15 til 1928—29 paa 418 pCt., det vil sige, at de i samme Tid, som Landbrugsministeriets Budget er fordoblet, har faaet deres Budgetter femdoblet. Hvis der skal findes en dybere Mening i det ærede Medlems Fremdragen af Landbrugsministeriets Budget, maa det vel være den, at netop dette Ministerium bør være Genstand for Tingets Aarvaagenhed med Hensyn til Sparsommelighed, og det skal jeg ikke

indvende noget imod, men jeg beklager kun, at det ærede Medlems Interesse for Besparelser saa øjensynligt svækkes, naar vi kommer til de Ministerier, som i et helt andet Tempo har forøget Udgifterne. Det ærede Medlem og hans Parti synes med Hensyn til Nedsækninger at hyldes den særdeles interessante finansielle Doktrin, at jo mere et Budget er steget, desto mindre Grund er der til at røre ved det, medens omvendt de Budgetter, der er steget mindst, bør være Genstand for særlig Nedsækningsomsorg, og hvis det drejer sig om det Budget, der er steget allermindst, nemlig Forsvarsministeriets Budget, bør det vel egentlig efter de Herrer Mening helst helt udryddes. (Afbrydelse: Hør, hør!). Ja, i Landbruget bruger vi ganske vist undertiden den Praksis, at vi fodrer stærkt paa de Grise, der vokser og trives, og slaar dem ihjel, der er utrivelige, men jeg føler mig nu ikke helt sikker paa, at denne Fremgangsmaade er at anbefale som en økonomisk Foranstaltning, naar det drejer sig om Bevillingsmyndighedernes Stilling til de forskellige ministerielle Budgetter.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Schmidt, som ganske særlig synes at interessere sig for de økonomiske Spørgsmaal, og som mente at kunne hævde den Opfattelse, at Sønderjylland var i en særlig Nødstilstand paa Grund af Fejl fra den danske Stats Side. Det ærede Medlem fremførte i saa Henseende to Forhold, som han ansaa for særlig skæbnesvangre, nemlig Kronestigningen og Tabet ved Landmandsbanken. Jeg skal med Hensyn til Kronestigningen bemærke, at Deflationens Vanskeligheder er ens over hele Landet, medens derimod det, der har bragt den sønderjydske Befolkning særlige Tab, er *Markens* Fald, og disse Tab er der fra dansk Side, som det ærede Medlem ved, bragt overordentlig store Ofre for i størst mulig Grad at udligne. At vi har genrejst den danske Krone til fuld Paritet, behøver vi dog ikke at tage mod Bebrejdelser for, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem har den sønderjydske Befolkning med sig i en Beklagelse over, at dette er sket. Hvad angaar Tabet ved Landmandsbanken, ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem mener, naar han siger, at vi har ladet Sønderjylland hæfte for dette Tab. Naar Tabet en Gang foreligger opgjort, hæfter hele Landet, men endnu kan dette Tab dog ikke have foraarsaget mærkbare Ulykker, og hvor beklageligt stort end dette Tab kan blive, bliver det dog kun en meget ringe Del af